

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy)

Palestra 18/4(196), 83-84

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)*

XIII

Obrońca nie jest narzędziem sądu, lecz czynnikiem ustalenia prawdy.

(GALLAS)

Obrońca, który w następstwie przewodu sądowego nie znajduje żadnej okoliczności łagodzącej i nie może jej z powodzeniem przedstawić — nie jest wcale obrońcą.

(FRIEDMANN)

Prawda nie jest przez to bardziej prawdziwa, że wierzy w nią więcej niż jeden człowiek.

(WILDE)

To, co nie jest warte przeczytania więcej niż jeden raz, nie zasługuje wcale na czytanie.

(WEBER)

Tajemnicą zanudzenia jest mówienie o wszystkim.

(VOLTAIRE)

Ten, kto mówi to, co sam rozumie, mówi zawsze dobrze.

(MOLIÈRE)

Wszelkie zaufanie do konstytucji opiera się na zaufaniu nie do tego, że ci, którzy mają władzę, nie będą chcieli jej nadużyć, lecz do tego, że nie będą mogli tego zrobić.

(MILL)

Jeszcze nie zniknęło całkowicie ustosunkowanie się do adwokatów jako instytucji służącej do przeszkadzania w wymiarze sprawiedliwości.

(KAIROW)

Być adwokatem i wstawać wcześniej — są to zjawiska nierozłączne.

(LA ROCHE-FLAVIN, XVII w.)

Im zdolniejszy sędzia, im bardziej pracowity, wykształcony i sumienny, tym uważniej słucha dobrze przygotowanej obrony.

(JAROSZ)

Adwokat powinien przed sądem zawsze zachować umiar. Nie imponować w sposób impertynencki znajomością przedmiotu i prawa, nie szykanować przewodniczącego w kwestiach proceduralnych, ale

* Poprzednie zestawy „Myśli i aforyzmów” opublikowano w „Palestrze” w numerach zeszytów oraz w numerach 1–3 z br.

też nie okazywać zbytnej czolobitności. Jeżeli arogancja jest niedopuszczalna, to niegodna stanowiska adwokata jest uniżoność.

(BENEDIKT)

Impresja i myśli mówcy wywierają wpływ na innych ludzi wówczas, gdy wierzą oni, iż tworzą się one w jego sercu i jego umyśle — i właśnie to, tylko to, jest sztuką wymowy.

(PAYEN)

Nie wydaje mi się, zaiste, aby mogło być coś świetniejszego jak umieć mocą swoich słów trzymać w napięciu zebrany tłum, skłaniać myśli słuchaczy, skierowywać ich wolę, dokąd by się chciało, a od czego by się chciało — odwozдить.

(CYCERON)

Każda represja karna zmierzająca do zadania cierpienia lub wywołująca się z nienawiści jest okrucieństwem i czynem antyspołecznym.

(DARROW)

Niech działają, jak tego wymaga sprawa, ale niech się wstrzymują od znieważania.

(JUSTYNIAN)

Zawód działa jak magnes, który przyciąga, i jak klej, który trzyma.

(DEWEY)

Istnieje tyleż moralności co zawodów; niektóre z tych moralności głoszą sprzeczne ze sobą dyrektywy.

(OSSOWSKA)

Wolność słowa adwokatury jest solą w oku wielu potężnych zrzeszeń i organizacji.

(CEDERBAUM)

Oskarżony nie może odpowiadać za przewinienia obrońcy, w szczególności nie mogą go żadną miarą obciążać zaniedbania obrońcy, mające lub mogące mieć szkodliwe następstwa dla jego interesów.

(GLASER)

Zawód adwokata wymaga często podporządkowania swego wewnętrznego przekonania obowiązkom zawodowym.

(KASSLER)

Zamiar zwalczania wszelkiej niesprawiedliwości przez popełnienie w tym celu niesprawiedliwości jest zamierzeniem wewnętrze sprzecznym i pozbawionym możliwości konsekwentnego uzasadnienia.

(KOTARBIŃSKI)

Prawnicy są najczęściej technikami, praktykami, mniej lub więcej wybitnymi, ale praktykami. Studiują prawo, aby je zastosować, zmienić, aby je interpretować, i z tego punktu widzenia ich społeczna funkcja jest bardzo pożyteczna.

(LEVY-BRUHL)

Wybrał R. Łyczywek